

PELEGRINS DE JESÚS A EUROPA

¿No és veritat que el nostre cor s'abrasia
dins nostre mentres ens parlava pel camí
i ens obria el sentit de les Escripures?
(Lc 24, 32)

Nosaltres, cristians que formem part d'entitats interconfessionals —constituïdes per seguidors de Jesús, membres de diverses Esglésies—, ens hem reunit a València amb motiu de la Ruta de Sant Vicent, peregrinació ecumènica anual en memòria del diaca i màrtir de l'Església indivisa, i volem deixar constància del nostre testimoni i de l'esperança que ens anima.

En primer lloc, donem gràcies a Déu, Pare de nostre Senyor Jesucrist, per la III Assemblea Ecumènica Europea (3AEE), la qual, al llarg dels anys 2006 i 2007, ha sigut un verdader pelegrinatge amb Jesús de les Esglésies del nostre Continent, eixint a l'encontre les unes de les altres i caminant juntes cap al regne de Déu. Tal com indica el lema de l'Assemblea, "*La llum del Crist il·lumina tothom. Esperança de renovació i unitat a Europa*", la Bona Nova del Crist ha resplendit amb força als diversos països i àmbits eclesials d'Europa, en quatre etapes, celebrades a sengles llocs significatius: 1^a) a Roma (centre del món catòlic); 2^a) a diverses ciutats —entre les quals València—, en forma d'encontres locals; 3^a) a Wittenberg (pàtria de la Reforma protestant); i 4^a) a Sibiu (ciutat de Romania, país de majoria ortodoxa, a la regió multiètnica i pluriconfessional de Transilvània).

La 3AEE es troba en estreta continuïtat amb les altres dues Assemblees anteriors: la de Basilea (1989) i la de Graz (1996), i ha tingut com a finalitat principal revisar i verificar l'aplicació de la *Charta oecumenica* d'Estrasburg (2001). Es tracta, per tant, d'un notable pas avant en el camí de l'ecumenisme europeu contemporani, que s'obri esperançador cap al futur.

Enguany, donem gràcies encara pel centenari de la Setmana de Pregària Universal per la unitat dels cristians (del 18 al 25 de gener), iniciada pel Rvd. Paul Wattson en 1908 i que, a través d'un segle de dificultats de tota mena, s'ha consolidat a la major part de les Esglésies, produint fruits abundants i sovint inesperats. I fem memòria, també, de sengles fites importants per a dues de les entitats que representem i que treballen, respectivament, en els camps complementaris de l'ecumenisme espiritual i de l'ecumenisme social: el quaranté aniversari de la fundació de la IEF (Amistat Ecumènica Internacional) i els vint anys de l'establiment a casa nostra de l'ACAT (Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura).

Si en 2006 férem pública una *Carta a les comunitats cristianes*, que vol ser una adaptació de la *Charta oecumenica* als nostres contextos locals, i en 2007 vam adreçar una *Carta als germans i germanes de l'Islam*, aquest missatge vol contribuir a la recepció de la 3AEE. Hem tingut en compte, especialment, el Manifest de St. Maurice, conjunt de propostes dels delegats joves d'Europa a la 3AEE (30-VII-2007) i el Missatge final de Sibiu (8-IX-2007).

I. *La llum del Crist en l'Església*

1. Unitat

[1] La **unitat en la diversitat**, que exclou la uniformitat, és l'única alternativa a l'actual situació de divisió entre els cristians. El seu fonament i el seu model permanent és la Trinitat divina, "unitat d'únics" i comunió perfecta en l'amor.

[2] En aquest sentit, la fe cristiana és ecumènica per definició: per la seua mateixa naturalesa tendeix a superar oposicions, recels i desconeixements, i a compartir entre tots els dons de cada u, suscitant així una **comunió de comunitats** d'abast universal.

[3] Aquesta dinàmica, l'experimentem ja, en alguna mesura, en els nostres grups i activitats interconfessionals, i en donem testimoni gojosament. Ens comprometem a **enfortir el moviment ecumènic** entre nosaltres, particularment la xàrcia d'entitats interconfessionals.

[4] La relació entre les Esglésies ha de ser molt més cordial i estreta que a hores d'ara. Cal, en primer lloc, un procés de **sanació de la memòria històrica**, orientat pels principis de veritat i reconciliació. Així mateix, veiem la necessitat, i fins la urgència, de constituir el **Consell d'Esglésies cristianes**, tant a nivell autonòmic com estatal.

2. Espiritualitat

[1] Ens reafirmem en la importància decisiva de l'**ecumenisme espiritual**, particularment de la pregària personal per la unitat, que ha de ser "incessant" (cf. 1Tes 5, 7); del coneixement de les diverses tradicions espirituals cristianes; i de la participació en el culte de les altres Esglésies i en reunions interconfessionals de pregària.

[2] Constatem que aquesta **Ruta de Sant Vicent** és un exemple a casa nostra dels pelegrinatges ecumènics recomanats pel Missatge final de la 3AEE (tercera recomanació).

[3] Volem remarcar la **centralitat de la Paraula de Déu** com a fonament comú d'una espiritualitat plural. En totes les comunitats cristianes s'ha de fomentar la lectura i l'estudi rigorós de la Bíblia, que duga a una comprensió de les Escriures no evasiva ni acrítica, sinó profunda i encarnada.

[4] Creiem que la **celebració de la Pasqua el mateix dia** per totes les Esglésies constituirà un signe de la màxima importància, que accelerarà el restabliment de la plena intercomunió eucarística.

3. Testimoniatge

[1] Les rivalitats, la competència i la deslleialtat entre les Esglésies són **oposades a l'esperit ecumènic** i han de ser completament desterrades.

[2] Demanem a les Esglésies que trenquen tota dependència respecte dels poders polítics i econòmics, i així mateix que renunciem a presentar-se com a monopolitzadores de la veritat i de l'Evangeli de Jesús. Totes eixes actituds constitueixen **formes inadmissibles d'antitestimoni cristià**.

[3] El culte cristià (*leitourgia*) i el testimoniatge de la fe (*martyria*) només cobren sentit i són creïbles si es tradueixen en **servici als altres** (*diakonia*); d'ací l'especial veneració de l'Església indivisa cap als diaques màrtirs, com sant Vicent.

[4] Reafirmem la vigència del **principi ecumènic de Lund**: hem de fer junts tot allò que la nostra consciència no ens obliga a fer separats.

II. La llum del Crist il·lumina Europa

4. Europa

[1] Constatem una **contradicció** entre el procés d'unitat política europea —que cal aprofundir democràticament— i la lentitud en l'avanç del moviment ecumènic al nostre Continent. Els cristians tenim la vocació irrenunciable de treballar units a fi de "donar una ànima a Europa".

[2] En el 60é aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans (1948), afirmem la dignitat inviolable de cada ésser humà, imatge de Déu, i constatem com les arrels cristianes d'Europa, després d'una evolució multiseccular, han florit en el nostre Continent en fer-ne un espai únic al món en la **salvaguarda dels drets humans**.

[3] Tenim present, en particular, que els cristians som seguidors d'un torturat i executat, Jesús de Natzaret, i que molts testimonis seus, com el diaca Vicent, també ho foren. És per això que, en l'àmbit de l'Estat Espanyol, exigim que es posen en pràctica les recomanacions fetes pel CPT (Comité per a la Prevenció de la Tortura del Consell d'Europa), el CAT (Comité contra la Tortura de les Nacions Unides) i el Relator de les Nacions Unides sobre la **tortura**, i que són, entre d'altres: acurtar el període d'incomunicació dels detinguts, gravació en vídeo del detingut, dret a advocat i metge de la seua elecció, investigació seriosa de les denúncies, judici equitatiu per als responsables, rehabilitació i indemnització de les víctimes.

[4] Les **víctimes del terrorisme i de tota forma de violència** tenen dret a la reparació, la solidaritat i l'estima, per part tant de la comunitat cristiana com de la societat civil.

5. Migracions

[1] La **globalització del fenomen migratori** constitueix un signe dels temps. Als països d'Europa occidental, els emigrants fan una notable aportació en els camps polític, cultural, i sobretot humà, que ha de ser reconeguda. Així mateix, ells tenen el deure d'integrar-se lleialment en la societat que els acull.

[2] El testimoni bíblic que el poble de l'Aliança, i el mateix Jesús, foren emigrants, ens ha de fer conscients de la necessitat d'una sol·lícita **hospitalitat** eclesial i, alhora, del reconeixement civil dels seus **drets**. En este sentit, demanem als governs la ratificació de les corresponents Convencions de les Nacions Unides i Convenis del Consell d'Europa.

6. Religions

[1] La creixent pluralitat religiosa a Europa aconsella elaborar una **declaració-marc sobre el diàleg interreligiós**, anàloga al que és la *Charta oecumenica* en el nivell cristià interconfessional.

[2] Dins de la rica diversitat religiosa, jueus, cristians i musulmans constituïm la comunitat o **ecumene abrahàmica**, cridada a la pau, al respecte mutu i al testimoniatge comú del Déu únic davant del món.

[3] Amb el **poble jueu**, els cristians mantenim una relació única, un vincle sagrat, que ens cal conèixer i apreciar. Recomanem l'estudi en comú de la Bíblia i també de la història posterior, sovint dramàtica, de les nostres relacions mútues.

[4] L'any passat férem pública una *Carta als germans i germanes de l'Islam*, la qual, gràcies a Déu, ha sigut ben acollida en ambients **musulmans**. Ens comprometem a aplicar-la i a desenvolupar-la progressivament. Ens congratulem molt especialment per la Carta que han adreçat 160 savis musulmans a les autoritats de les Esglésies cristianes, sobre el doble manament de l'amor en la Torà, l'Evangelí i l'Alcorà (13-X-2007).

III. La llum del Crist il·lumina tot el món

7. Integritat de la Creació

[1] Ens comprometem, personalment i comunitàriament, a **replantejar** els nostres models i estils de vida de conformitat amb el missatge bíblic —sovint mal interpretat en aquest punt— i en harmonia amb la natura i el cosmos.

[2] Concretament, seria important que tots els cristians assumírem determinades **opcions**, com ara fomentar la sensibilitat ecològica i la reconciliació de l'home amb la natura, reduir les emissions de gasos tòxics, reciclar els residus, adquirir productes de comerç just i servir-nos d'energies renovables.

[3] Establir un "**Dia de la Creació**" comú a totes les comunitats cristianes, que fera present alhora l'acció de gràcies, la súplica i el compromís per la seua salvaguarda, com ja han fet algunes Esglésies el 1r de setembre, fóra un signe eloqüent i interpel·lador.

8. Justícia

[1] Cridem urgentment a assumir els "**Objectius de desenvolupament del Mil·lenni**" de les Nacions Unides i a participar activament en les mobilitzacions contra la pobresa. De manera especial, els cristians europeus som cridats a l'ajuda solidària envers els pobles germans d'Àfrica.

[2] Una vegada més, cal demanar amb força la **cancel·lació del deute extern** i l'establiment d'unes regles que facen possible el **comerç amb justícia**, a escala mundial.

[3] La **igualtat** d'oportunitats, la igualtat entre home i dona, i la plena integració de determinades categories de persones (vells, joves, persones amb discapacitat, minories ètniques...) són una exigència central tant per als Estats com per a les Esglésies.

9. Pau

[1] El poble cristià ha de ser instruït en el **significat ple** de la paraula “pau”. Aquesta és sempre fruit de la justícia i té caràcter integral (abasta allò material i allò espiritual). La pau que el Crist ofereix enclou l’entrega personal i encara la persecució.

[2] Cada u hem de suscitar en el nostre **interior** actituds i plantejaments pacífics i pacificadors; al mateix temps, cal que col·laborem en la construcció de la pau **exterior** o social. En aquest sentit, demanem que s’establisca l’Agència Europea de la Pau (*European Peace Agency*) i ens comprometem a negar suport al comerç d’armes.

[3] És molt important acollir i difondre el següent principi, en el qual estan d’acord els màxims líders religiosos mundials: **“Tota violència en nom de la religió és una negació de la religió”**.

València, 22 de gener de 2008

Festivitat de sant Vicent, diaca
màrtir de l'Església indivisa
patró dels torturats

Signen aquesta carta, en nom de les entitats interconfessionals respectives:

Teresa Botey (*Acció dels Cristians per l'Abolició de la Tortura - ACAT*); María Teresa Soler (*Amistat Judeo-Cristiana*); Fèlix Saltor (*Centre Ecumènic de Catalunya*); August Monzon (*Centre Ecumènic Interconfessional de València*); Inmaculada González (*IEF - Amistat Ecumènica Internacional*).